

Til lovforslag nr. L 77. Tillægsbetænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 2. november 1999

Tillægsbetænkning

over

Lov om ændring af lov om butikstid m.v.

(Ændring af bestemmelser for butikker beliggende på eller ved havnearealer og butikker i jernbane- og rutebilstationer)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder stillet spørgsmål til erhvervsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra De Samvirkende Købmænd.

Herefter indstiller *et flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres, Enhedslistens og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Venstre er fortsat af den opfattelse, at der efter 1. behandling og afgivelse af betænkning er tale om lovsjusk. Der er stillet en række spørgsmål til ministeren. Besvarelsen af disse er mildest talt overfladisk, hvorfor mindretallet har måttet stille nye spørgsmål, hvis besvarelse først forelå umiddelbart før forslaget 2. behandling. Mindretallet har foranlediget en del af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå optrykt som bilag til denne tillægsbetænkning.

Da også de nye besvarelser er yderst mangelfulde, ser mindretallet sig nødsaget til at stille yderligere spørgsmål og kræve ministeren i samråd for bare at få nogenlunde klarhed over, hvordan lovforslagets virkning bliver i praksis, hvor-

dan det skal administreres, og hvordan det skal kontrolleres. På denne baggrund mener mindretallet fortsat, at det er stærkt betænkeligt, at regeringen og regeringspartierne vil gennemtvinge en så væsentlig ændring af lov om butikstid m.v. på fire mødedage. Det er lovsjusk til stor skade for det parlamentariske arbejdes omdømme. Desuden finder mindretallet, at lovforslagets intentioner og indhold på ingen måde løser de eksisterende fortolkningsproblemer i lov om butikstid m.v. Mindretallet finder, at lovforslaget er udtryk for en hovsaløsning, hvis konsekvenser er uoverskuelige. Mindretallet må på denne baggrund vende sig imod lovforslaget.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis og Frihed 2000's medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlem af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil gerne være med til at lukke det påståede hul i loven, men mindretallet ønsker ikke at medvirke hertil i den foreslåede form, idet det allerede nu kan forudses, at det vil skabe problemer.

De nye ændringer vil betyde risiko for konkurrenceforvridning mellem i øvrigt ens og sammenlignelige butikker, dels fordi butikkens etableringstidspunkt bliver afgørende for dispensationsadgang, dels fordi en eventuel tidligere udnyttelse af muligheden for søndagsåbent bliver afgørende for fremtidig tilladelse hertil.

Et fjerde mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget.

Frode Sørensen (S) nfm. Ole Vagn Christensen (S) Claus Larsen-Jensen (S)

René Skau Björnsson (S) Bjarne Laustsen (S) Christine Antorini (SF) Sonja Albrink (CD)

Dorit Myltoft (RV) Frank Aaen (EL) Svend Erik Hovmand (V) Pia Larsen (V) Kim Andersen (V)

Peter Brixtofte (V) fmd. Pernille Sams (KF) Kirsten Jacobsen (FRI) Egil Møller (DF)

Ole M. Nielsen (KRF)

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Kan ministeren bekræfte, at en generel omsætningsgrænse som foreslået i L 77 ikke kun rammer Føtex i Roskilde, men også de nye butikker eller butikker, der ikke inden 1. oktober havde benyttet deres ret til at holde søndagsåbent?

Svar:

Lovforslaget, herunder omsætningsgrænsen, har et generelt anvendelsesområde. For nye butikker eller butikker, der ikke inden 1. oktober 1999 havde benyttet deres ret til at holde søndagsåbent, har omsætningsgrænsen alene den betydning, at butikker, der har en forventet årlig omsætning over 13,8 mio. kr., skal søge om dispensation.

Spørgsmål 2:

Der ønskes en omsætningsopgørelse over de 5 største butikker på Hovedbanegården i København.

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, om der findes en tilgængelig omsætningsopgørelse over de 5 største butikker på Hovedbanegården i København. Butikkerne har næppe heller pligt til at oplyse deres omsætning. Til orientering kan jeg dog oplyse, at IC Supermarked på Hovedbanegården ifølge oplysninger fra Stockmann-Gruppen har en omsætning på mellem 10-15 mio. kr.

Spørgsmål 3:

Ministeren anmodes om at indhente en fortegnelse over de jernbanestationer og de rutebilstationer, der berøres af dette lovforslag.

Svar:

Lov om butikstid omhandler alle jernbane- og rutebilstationer. De vil alle kunne berøres af dette lovforslag, der præciserer bestemmelsen om jernbane- og rutebilstationer. Jeg er ikke bekendt med, om der findes en tilgængelig og udtømmende fortegnelse over alle jernbane- og rutebilstationer.

Spørgsmål 4:

Der ønskes en opgørelse over omsætningsniveauet for de 5 største forretninger i jernbane- og rutebilstationer i Danmark, ekskl. Københavns Hovedbanegård.

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, om der findes en udtømmende opgørelse over omsætningsniveauet for de 5 største forretninger i jernbane- og rutebilstationer i Danmark, ekskl. Københavns Hovedbanegård. Til orientering kan jeg dog oplyse, at DSB-Kioskmarkederne i Odense, Hillerød og Høje Tåstrup ifølge oplysninger fra Stockmann-Gruppen har en omsætning på 20-25 mio. kr. årligt, at DSB-Kioskmarkedet i Roskilde ligeledes ifølge oplysninger fra Stockmann-Gruppen har en omsætning på 15-20 mio. kr. årligt, og at 5 DSB-Kioskmarkeder efter det oplyste har en omsætning på 10-15 mio. kr. årligt.

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om en »særlov«, der – eventuelt alene på enkelte områder – specifikt rammer en enkelt virksomhed.

Svar på spørgsmål 5 og 6: Ministerens foreløbige besvarelse af spørgsmål 5 og 6 er ikke optrykt som bilag til tillægsbetænkning.

Jeg oplyste i mit svar til udvalget den 1. november 1999, at jeg havde anmodet justitsministeren om en udtalelse til besvarelsen af spørgsmål 5 og 6. Jeg har nu modtaget justitsministerens udtalelse, som vedlægges til min endelige besvarelse af spørgsmålene.

Erhvervsministeriet
 Slotsholmsgade 12
 1216 København K
 Den 1. november 1999

Ved skrivelse af 1. november 1999 har Erhvervsministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 5 og 6 fra Folketingets Erhvervsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om butikstid m.v. (L 77).

Spørgsmålene har følgende ordlyd:

»5. Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

6. Ministeren bedes indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor med henblik på at få belyst, om der er tale om en »særlov«, der – eventuelt alene på enkelte områder – specifikt rammer en enkelt virksomhed.«

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Ad spørgsmål nr. 5

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til de nye regler om butikker, der ligger i jernbane- og rutebilstationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 3.

Der tales i almindelighed om tilbagevirkende kraft, når en lov knytter retsvirkning til kendsgerninger, der ligger før lovens kundgørelse, jf. bl.a. Peter Germer, Statsforfatningsret (2. udg., 1995), side 117.

Loven træder efter § 2, stk. 1, i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om virkningstidspunkt. Det indebærer efter almindelige principper, at loven vil have virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet (dvs. dagen efter kundgørelsen).

Lovforslaget knytter således alene retsvirkninger til det forhold, at de berørte butikker *efter* lovens ikrafttræden holder åbent i strid med de nye regler. Efter Justitsministeriets opfattelse kan lovforslaget på den baggrund ikke siges at have tilbagevirkende kraft.

Noget andet er, at forbudet mod – efter lovens ikrafttræden – at holde åbent i strid med de nye regler også vil omfatte eksisterende butikker. Sådanne ordninger er helt sædvanlige i lovgiv-

ningen, og der er taget hensyn til de omhandlede butikker i overgangs- og dispensationsreglerne i lovforslagets § 2, stk. 2 og 3.

Ad spørgsmål nr. 6

Om dette spørgsmål har Erhvervsministeriet i den nævnte skrivelse af 1. november 1999 bl.a. anført følgende:

»Formålet med lovforslaget er at foretage en præcisering af bestemmelsen om butikker beliggende i jernbane- og rutebilstationer og bestemmelsen om butikker beliggende på og ved havnearealer. Herudover indsættes en omsætningsgrænse for butikker beliggende i jernbane- og rutebilstationer. Lovforslaget tilsigter således en generel afklaring af retsstillingen, og det er ikke hensigten med lovforslaget at regulere bestemte, konkrete butikkers retsstilling.«

Som anført af Erhvervsministeriet indebærer lovforslaget en generel præcisering af reglerne om åbningstid for butikker beliggende på eller ved havnearealer eller i jernbane- og rutebilstationer, herunder også nye butikker. Formålet med lovforslaget er således at »afværge tilstande, som vil svække den konkurrencefordel, som Folketinget ved den seneste ændring tillagde de mindre dagligvarebutikker«, jf. pkt. 3 i de almindelige bemærkninger. Det er derimod ikke et formål at ramme bestemte butikker, jf. herved også Erhvervsministeriets besvarelse af 1. november 1999 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Erhvervsudvalg vedrørende lovforslaget.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at den foreslåede ordning kan betegnes som en særlov.

Frank Jensen

Torsten Hesselbjerg

Spørgsmål 7:

Ministerens besvarelse om bemærkningerne til lovforslagets nr. 3 skal fortolkes således, at reglen om jernbane- og rutebilstationer medfører, at forretninger, der er placeret i samme bygning som en stations billetsalg, men ikke i selve den bygning, hvor trafikmidlerne afgår og ankommer, omfattes af bestemmelsen og dermed har ret til at holde åbent om søndagen, hvis lovens bestemmelser i øvrigt er overholdt.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne, skal butikker ligge i samme bygning som stationens andre faciliteter, der betjener de rejsende. Faciliteter, der betjener rejsende, kan f.eks. være stationens egen ventesal og stationens eget billetsalg. Det afgørende er således, at faciliteterne forefindes i stationens egne lokaler. Om stationens egne lokaler er opdelt i f.eks. 2 bygningsafsnit, er imidlertid uden betydning.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes give en nærmere redegørelse for, hvilke krav der med forslaget stilles til ejendomsretten til lokaler, der benyttes som jernbane- eller rutebilstation, for at lokalerne kan betragtes som »egne lokaler«.

Svar:

Ejendomsretten er uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt lokalerne kan betragtes som »egne lokaler«. Det afgørende efter forslaget er lokalernes primære anvendelsesområde, jf. også min besvarelse af spm. 7.

Spørgsmål 9:

Ministeren bedes oplyse, hvad der forstås ved en rutebilstation.

Svar:

Begrebet rutebilstation er ikke defineret i lov om butikstid. Det fremgår imidlertid af lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkningerne hertil, at en rutebilstation er kendetegnet derved, at der er tale om en bygning, som specielt er indrettet til og hvis primære formål er betjening af de rejsende.

Spørgsmål 10:

Hvis et supermarked bygger en tilbygning til en eksisterende stationsbygning, er det så omfattet af reglen om jernbanestationer?

Svar:

Det er en betingelse, at butikken er beliggende i samme bygning, som stationens andre faciliteter, der betjener de rejsende. At der skal være tale om »samme bygning«, medfører, at f.eks. fælles overdækning eller forbundet gangareal mellem bygninger ikke i sig selv er tilstrækkeligt.

Spørgsmål 11:

Ministeren bedes oplyse, om lovforslaget havde fået en anden udformning, såfremt det var Føtex i centeret ved Roskilde Station og ikke House of Multimedia Roskilde I/S, der havde ført og vundet retssagen ved Østre Landsret.

Svar:

Den afsagte dom vedrører som bekendt House of Multimedia Roskilde I/S, og jeg finder ikke grund til at udtale mig om udfaldet af hypotetiske søgsmål.

Spørgsmål 12:

Såfremt Føtex i centeret ved Roskilde Station havde holdt åbent om søndagen inden den 1. oktober 1999, havde Føtex så haft ret til dispensation efter lovforslagets regler?

Svar:

Det fremgår af lovforslaget, at dispensationsbestemmelsen indføres for ikke at afskære butikker, der før den 1. oktober 1999 har holdt åbent i den generelle lukketid i overensstemmelse med de gældende regler. Afgørende for, om en butik kan få dispensation, vil være butikkens beliggenhed.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes uddybe, hvilke »ganske særlige tilfælde« der kan føre til, at butikker, der ikke ligger i samme bygning som stationens egne faciliteter, kan opnå dispensation, og i den forbindelse oplyse, hvad der skal til, for at en butik kan betragtes som en »naturlig integreret del af stationens funktioner«, og hvor lang tids »beliggenhed«, der vil medføre en imødekommelse af dispensationsansøgningen.

Svar:

Bestemmelsen er indsat for at hindre et retstap for butikker, der uomtvistet har holdt åbent i længere tid, og som har en beliggenhed, hvor det måske kan diskuteres, om de er beliggende i jernbane- og rutebilstationer. Der må derfor anlægges en helhedsbetragtning i de konkrete sager. Jeg henviser endvidere til besvarelsen af spørgsmål 7.

Spørgsmål 14:

Ministeren bedes oplyse, om den rækkefølge, der er angivet i bemærkningerne til nr. 2 og 5, er udtryk for ministerens opfattelse af retskildeværdien.

Svar:

Nej. Min opfattelse er i overensstemmelse med den almindelige retskildelære. Det er i overensstemmelse med god lovgivningsskik at give en beskrivelse af rammen for en bekendtgørelses indhold i forbindelse med etableringen af en hjemmel i lovgivningen. Med tilvejebringelse af en hjemmel tilsigtes en præcisering af den hidtidige tilstand. Der er således to gode grunde til at henvise til indholdet af den eksisterende vejledning.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes oplyse, hvilket regelsæt der finder anvendelse på rutebilstationer på havnearealer.

Svar:

Hvis en butik er beliggende på et havneareal, er den omfattet af § 3, stk. 5 (»havnebestemmelsen«), uanset om den samtidig er beliggende i en rutebilstation.

Spørgsmål 16:

Har det foreliggende forslag været forelagt regeringens testpanel?

Svar:

Nej, forslaget har ikke været forelagt regeringens testpanel. Forslaget er udelukkende en præcisering af gældende ret og har kun den konsekvens, at nogle få butikker skal indsende en dispensationsansøgning. Meget store dele af testpanelet vil således overhovedet ikke blive berørt. Det vil derfor være helt malplaceret at ulejligge testpanelet. For sådanne situationer er anvendelsen af fokuspaneler udviklet. Her rettes henvendelse til de formodet omfattede af forslaget. Det er imidlertid bedømmelsen, at den administrative opgave for de få berørte butikker med at besvare en forespørgsel formentlig vil være af samme størrelsesorden som opgaven med at søge en dispensation. En sådan fordobling af det administrative arbejde stemmer ikke overens med tankerne bag test- og fokuspaneler.

Spørgsmål 17:

Hvilke konsekvenser har lovforslaget for butikkerne såvel udenfor som indenfor i Københavns Hovedbanegård?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne, er der alene tale om præcisering af allerede gældende bestemmelser. Lovforslaget skønnes derfor ikke at få konsekvenser for de omhandlede butikker. Dog vil enkelte butikker formentlig skulle indsende dispensationsansøgning.

Spørgsmål 18:

Vil »Fisketorvet« i København være omfattet af havnereglen, såfremt lovforslaget vedtages?

Svar:

Hvis »Fisketorvet« i København er beliggende på det af havnen ejede og matrikulerede areal, er det omfattet af havnereglen. Hvis »Fisketorvet« ikke er beliggende på, men ved havnearealet, vil det bero på en konkret vurdering af hver enkelt butiks beliggenhed i forhold til havnearealet. Indholdet af havnereglen ændres ikke ved en vedtagelse af dette lovforslag.

Spørgsmål 20:

Under henvisning til ministerens besvarelse af spørgsmål 1 ønskes oplyst, om den anvendte formulering: »alene den betydning, at butikker, der har en forventet årlig omsætning over 13,8 mio. kr., skal søge om dispensation« betyder, at dispensationsansøgningen imødekommes automatisk. I bekræftende fald ønskes oplyst, om Føtex i Roskilde vil opnå dispensation. I benægtende fald ønskes ministerens vurdering af, hvorvidt besvarelsen af spørgsmål 1 er dækkende.

Svar:

Jeg finder min besvarelse af spørgsmål 1 dækkende. I besvarelsen af spørgsmålet har jeg udtalt mig om, hvornår der skal søges om dispensation. En dispensationsansøgning vil ikke blive imødekommet automatisk, men vil bero på den enkelte ansøgnings konkrete behandling, ved hvilken der vil lægges særlig vægt på butikkens placering »i jernbanestationer og rutebilstationer«, jf. også den gældende lovs § 3, stk. 3. Jeg kan på den baggrund ikke udtale mig om, hvorvidt Føtex i Roskilde vil kunne få dispensation.

Spørgsmål 21:

Er det korrekt at konkludere, at ministerens svar på spørgsmål 7 indebærer, at når et billet-salg er beliggende i et butikscenter, medfører det, at butikscenterets forretninger omfattes af reglen om jernbane- og rutebilstationer, når blot billetsalget er stationens eget og bemandedes af stationens personale?

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 7, er det afgørende, at faciliteterne forefindes i stationens egne lokaler. Man kan derfor ikke drage den i spørgsmål 21 anførte konklusion.

Spørgsmål 22:

Hvor i lovforslagets bemærkninger fremgår det, at det »primære anvendelsesområde« for lokalerne skal være stationsdrift?

Svar:

At det afgørende er lokalernes anvendelsesområde, fremgår af lovforslagets § 1, nr. 3, 2. pkt. Dette uddybes i de 3 sidste afsnit af bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Spørgsmål 23:

Vil en ubemandet station, der helt eller delvis inddrages til supermarked, være omfattet af reglen om jernbane- og rutebilstationer?

Svar:

Afgørende er ikke, om en station er bemanded eller ubemandet, men om der er tale om stationens egne lokaler, jf. bl.a. min besvarelse af spørgsmål 7.

Spørgsmål 24:

Ministeren bedes besvare spørgsmål 11, idet det understreges, at spørgsmålet netop ikke vedrører hypotetiske søgsmål, men derimod helt konkret spørgsmålet om, hvorvidt Føtex kunne have sikret sig en bedre retsstilling ved i lighed med House of Multimedia Roskilde I/S at have holdt åbent før den 1. oktober, eller om ministeren i givet fald ville have udformet sit lovforslag på en måde, som under alle omstændigheder forhindrede Føtex i at holde søndagsåbent.

Svar:

Således som jeg nu må forstå spørgsmålet, drejer det sig om den hypotetiske situation, at Føtex havde holdt åbent i den generelle lukketid før den 1. oktober 1999. Lovforslaget ville imidlertid ikke have fået en anderledes udformning, såfremt denne situation havde foreligget. Jeg skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at tidspunktet 1. oktober 1999 i lovforslagets overgangsbestemmelse er afledt af, at Østre Landsrets dom blev afsagt den 30. september 1999. Jeg skal endvidere henvise til mine bemærkninger under 1. behandling af lovforslaget.

Spørgsmål 25:

Finder ministeren, at House of Multimedia Roskilde I/S og Føtex kan ligestilles med hensyn til placering i centeret ved Roskilde Station?

Svar:

Det fremgår bl.a. af dommen vedrørende House of Multimedia Roskilde I/S, at butikken er beliggende i samme bygning som busstationens venteværelse. Efter det for mig oplyste gør det samme sig ikke gældende for Føtex.

Spørgsmål 26:

Finder ministeren det i overensstemmelse med god lovgivningsskik og almindelige retfærdighedsprincipper at »belønne« de butikker, der overtræder lovens ånd, og straffe dem, der først agerer, når der er klar hjemmel?

Svar:

Jeg finder ikke, at lovforslaget har de i spørgsmålet angivne konsekvenser, og jeg finder lovforslaget i overensstemmelse med god lovgivningsskik og almindelige retfærdighedsprincipper.

Spørgsmål 27:

Ministeren bedes jf. spørgsmål 13 svare på, hvad »en naturlig integreret del af stationens faciliteter« og »længere tid« er.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet, ligesom spørgsmål 13, vedrører den dispensationsadgang, der ved lovforslagets § 1, nr. 4, indsettes i lov om butikstid § 4, stk. 8, 2. pkt.

Formålet med denne bestemmelse er, som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 13, først og fremmest at hindre retstab for butikker, der uomtvistet har holdt åbent i længere tid. Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, fremgår, at det ved vurderingen af en ansøgning efter § 4, stk. 8, 2. pkt., kan indgå, om butikken er en naturlig integreret del af stationens funktioner, ligesom det kan indgå, hvor lang tid butikken har ligget på stedet.

Som det også fremgår af min besvarelse af spørgsmål 13, må der anlægges en helhedsvurdering i de konkrete sager. Ved dette skøn må der for at sikre formålet med bestemmelsen være mulighed for at inddrage alle relevante hensyn og afveje disse i forhold til hinanden.

Det nærmere indhold af de to i spørgsmålet nævnte udtryk, der er eksempler på momenter, der kan indgå i den samlede vurdering af, hvorvidt en dispensation bør gives for at hindre retstab, vil således afhænge af en helhedsvurdering i den konkrete situation.

Spørgsmål 28:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 16 bedes ministeren oplyse, hvordan antallet af dispensationer beregnes. Beror beregningen på, at ministeren formoder, at reglen bortfalder igen, når loven skal revideres næste år – eller er ministeren uenig i, at det må forventes, at en lang række butikker vil ønske at benytte fordelene

ved at holde søndagsåbent og derfor søge dispensation også i lang tid fremover?

Svar:

Det er min vurdering, at langt de fleste butikker, der er beliggende i jernbane- og rutebilstationer, har en størrelse, der gør, at ansøgning om dispensation vil være unødvendig. I den sammenhæng kan jeg oplyse, at mere end 80 pct. af landets dagligvarebutikker ligger under den fastsatte omsætningsgrænse.

Spørgsmål 29:

I besvarelsen af spørgsmål 17 synes ministeren at forudsætte, at der automatisk skal gives dispensation efter de foreslåede dispensationsbestemmelser til butikker, der har holdt åbent før 1. oktober. Er dette korrekt?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 20, vil en dispensationsansøgning ikke blive imødekommet automatisk, men vil bero på den enkelte ansøgnings konkrete behandling. Hvor der er tale om en butik beliggende i en jernbane- eller rutebilstation og denne butik regelmæssigt har holdt åbent i den generelle lukketid før den 1. oktober 1999, vil der dog være en formodning om, at ansøgningen vil blive imødekommet.